

ZÁPORPRÓBA

Egynyári jelenetek kiskamaszoknak

írta:

Petkó Jenő

SZEREPLŐK:

ZAZI
 GABÓ
 TITI
 SUTYI
 ZSU
 ANYA
 GALA
 GUBACS
 BUBÓ
 PETYI
 JANÓ
 SZEMÜVEGES

Történik egy kis vízparti nyaralóhelyen, amikor a különböző nyaralókban, magánházaknál vakációzó kiskamaszok alkalmi kompániájába új lány érkezik.

A játéktér lehet az üres színpad - esetleg jelzésekkel -, vagy egy emelvény, lépcsősor, ami előtt a part, az utca, a játszótér és a vasútállomás, mögötte pedig a víz és a nyaraló "játszható" el

I. kép: A vízparton

A lányok - köztük Zazi, az új lány is - hangos jókedvvel készülnek, illetve vetkőznek a fürdéshez, napozáshoz

ZAZI És mindig ide szoktatok járn?

GABÓ Nem. Csak fürödni, meg napozni.

ZSU Aludni például soha. *(Viccnek szánta)*

SUTYI Tudod, a Gabóék valakijének a valakicsodája itt a portás...

GABÓ A Pityu bá. És ő megengedi, hogy mi itt...

SUTYI Az igazi strand tisztára tömegnyomor.

TITI És ott nem is lehet úgy ökörködni, mint itt!

ZAZI Tulajdonképpen nem is szeretem a vizet. Inkább csak napozni...

TITI Zazi, de klassz a fürdőcuccod!

ZAZI Ja. A Gézaputól kaptam.

TITI Kitől?

ZAZI *(kitér a válasz elől)* Mehattünk volna a Balcsira is. A színház üdülőjébe... A Gézapuval.

ZSU Ó az apukád?

SUTYI Oda nem csak színészek mehetnek?

TITI Színész az apukád?

GABÓ Ki a színész?

TITI A Zazi papája! A Gézapu!

SUTYI Hogy hívják?

ZAZI Hát, Gézának.

TITI Nem hallod? Géza apu!

ZSU És te otthon is így hívod? Gézapu?

SUTYI De klassz. Mi lenne, ha én is csak úgy Józsinak hívnám az enyémet.

TITI *(rajongva)* A színészek? Az egy más világ!

ZAZI *(témát akar váltani)* Sutyi, bekened a hátamat?

TITI Szokott játszani a tévében?

ZAZI Nem.

SUTYI A tévé? A srácok megint leragadtak a tévé elé!

GABÓ Inkább a Kiscsöbör videójánál!

ZAZI Más itt nincs?... Mármint szórakozás.

ZSU Milyen szórakozás?

ZAZI Mit tudom én!... Tánc... mozi... diszkó?

TITI Itt??? Meg különben is: kivel akarsz táncolni? A Gubacsékkal?

ZSU Már régen ortopédá taposták volna a lábadat! Igaz, Titi?

TITI Gubacs, a nagy tappancaival!

GABÓ Meg a Kiscsöbör! Az andromédáival!

TITI Jönnek a srácok!

SUTYI Csak emlegetni kellett őket!

ZAZI *(érdeklődve)* Milyen srácok?

TITI Majd meglátod. Azok is a mi bandánk kölykei!

SUTYI *(kijavítja)* Kutyan! A mi kutyan!...

Megjelennek a fiúk a másik oldalon. Gusztálják az új lányt

PETYI Odanézzetek!
 JANÓ Hűűű, a mindenit!
 ZSU (*riadtan*) Hol a kutya?
 GABÓ Milyen kutya?
 BUBÓ Ugyan?!... Csak egy új csaj.
 SUTYI (*magyaráz*) A mi kutyánk kölykei, Titi, nem a bandánké!
 GABÓ Jól is néznénk ki!
 TITI Most mit szőrözöl? Egykutya, nem?
 PETYI Gubacs! Ez már a tied?!... Mi?
 JANÓ Kivetni a horgot, Gubacs! Na!
 ZAZI (*a napszemüvegét leveszi, érdeklődve nézi a közeledő fiúkat*) Ezek azok a... a bizonyos srácok?
 TITI Ühüm! (*Integet a fiúknak*) Sziasztok!
 GALA Ennek én is szívesen bekenném a hátát!
 PETYI Bímád mi, Gala!?
 JANÓ Azt hiszem, fiacskám, reszketne is a kezed!
 ZAZI Add csak ide! (*Elveszi a napolajat. Látványosan átsétál a fiúkhöz. Végigméri Galát és nyújtja a flakont*) Tessék!... Akkor hát... kend be!... Na!...
 BUBÓ (*ámul*) A mindenit!
 PETYI Na, Gala! Mire vársz?!
 JANÓ Öregem!... Nem hallod?!
 ZAZI (*diadallal visszasétál a lányokhoz*) Titi! Ti azt mondtátok, hogy a fiúk jönnek, nem pedig ilyen...
 PETYI De lüke vagy, Galagonya!
 JANÓ Ezt kihagyni!? Öregem!...
 ZSU (*már a vízből*) Sutyi! Dobd be a lasztit! Gyertek!
 SUTYI Milyen a víz?
 TITI Nem hideg?
 ZSU Irtó klassz! Gyertek!

A lányok bemennek a vízbe

JANÓ Mit szólsz hozzá, Gubacs?
 GUBACS Háááát...
 BUBÓ Á!... Hülyeség az egész!
 PETYI Ha ezt nekem mondta volna!...
 GUBACS Petyikém! Már régen hazaszaladtál volna anyucihoz! (*Röhögnek*)
 GALA (*dühös*) Tessék!... Fuss utána és kend be!
 PETYI Neked mondta, nem nekem!
 BUBÓ (*lezárja*) Ugyan! Minden lány hülye!... Gyerünk fürödni! (*Be a vízbe*)
 GUBACS (*Galához, baráti hátbaveréssel*) Fel a fejjel, öreg! Gyere, ússzunk egyet! (*Ő is beugrik a vízbe*)
 GALA (*kedvetlenül leül*) Majd megyek.
 GABÓ (*kis szünet után a vízből kiabál ki*) Nem jössz, Galagonya?!
 GALA Nem.
 GABÓ Miért nem?
 GALA Csak.
 GABÓ Ja? Az más. (*Kijön a vízből*) Akkor mit akarsz csinálni?
 GALA (*vállat von*) Semmit.
 GABÓ Csak itt ülsz egész nap és... csinálod a semmit?
 GALA Baj?
 GABÓ Nekem nem! (*Hosszú csend*)
 GALA (*megjátszott közömbösséggel*) Ki ez?
 GABÓ Melyik?
 GALA Ez a... a lány.
 GABÓ Ja, a Zazi? Ez a neve. Ma jöttek. És képzeld, színész az apja!
 GALA Na és?... Azért hordja fönn az orrát?
 GABÓ Most a Zazi miatt nem jössz fürödni?
 GALA (*flegmán*) Miatta??? Ugyan!
 GABÓ Különben, nem is hordja fönn az orrát... (*Szünet*) Akkor én bemegyek!... (*Várakozó csönd*) Megígértem **neki**... **a Zazinak**, hogy elkísérem a Diófásba. Onnan hordja majd az ebédet. (*Csőnd*) Nem jössz?
 GALA (*flegma gúnnyal*) Menj, ha egyszer megígérted... **neki**!

GABÓ Baj?
 GALA (*fölénnyel*) Miért lenne baj?!
 GABÓ Akkor?
 GALA Semmi akkor... Szevasz (*indul*).
 GABÓ Szia! (*Visszamegy a vízbe*)
 GUBACS (*feje felbukik*) Gali, mit csinálsz? Mért nem jössz már? Tök jó a víz... és marhára jót hülyéskedünk!
 GALA (*gúnnnyal*) A művésznővel?
 GUBACS Milyen művésznővel? (*Rájön*) Jaaa? Te miatta nem jössz? Megsértődtél?
 GALA Miért sértődtem volna?
 GUBACS De öregem, hát nem te kezdted?! Nem te mondtad, hogy...
 GALA Nem érdekel!
 GUBACS Akkor meg?... Igazán jópofa a Zazi! Egyáltalán nem olyan, amilyennek gondolod!
 GALA Miért? Milyennek gondolom?!
 GUBACS Mit tudom én!... Na, gyere már! (*Nevet*) Ne félj, nem kell bekenned a hátát!
 GALA Mert már te bekented?
 GUBACS Lüke vagy és lefröcsköllek, ha nem jössz!
 GALA Jó szórakozást! És helló! (*Indul*)
 GUBACS (*feje fölött megjelenik egy kéz és a víz alá nyomja*) Ki az?... A mindenedet... megállj...
 GABÓ (*kijön a vízből, öltözik.*) Gala!... Galagonya!... Várj, mi is jövünk!
 GALA (*visszafordul*) Ki az a mi?
 GABÓ Hát... én!
 GALA Na és a fejedelmi többes?
 GABÓ Meg a Zazi... na!
 GALA Sajnos, gyalog vagyok! Nem vihetem el kifségeteket!
 GABÓ Ne hülyéskedj, Gala!
 GALA Nem hülyéskedek! Szia! (*Végleg el*)
 TITI (*jön napozni*) Gali?... Elment?
 GABÓ El.
 TITI Összevesztetek?
 GABÓ Mi? Miért vesztünk volna össze?
 TITI Mert... hát így szoktak?
 GABÓ Hogy **szoktak**? Kik?
 TITI Így kezdődik mindig. Veszekedéssel!
 GABÓ Mi kezdődik így?
 TITI Na, ne izélj, Gabó! ...Már mindenki tudja!
 GABÓ Mit?
 TITI Hogy ti... Te, meg a Galagonya...
 GABÓ Mi van???
 TITI Hááát... együtt szoktatok járni. Nem?
 GABÓ Együtt szoktunk... Arra laknak! Na és? Mi van abban?
 TITI Seeemmi!... Csak... Neked nem tetszik?
 GABÓ Kicsoda?
 TITI Kicsoda! A Gali!... A Galagonya!
 GABÓ Mi az, hogy nem tetszik?
 TITI (*diadallal*) Na, látod!
 GABÓ (*tényleg nem érti*) Mit na látok?
 TITI Hogy tetszik neked!
 GABÓ Te tisztára...! A Galagonya? Persze, hogy tetszik... mert jópofa,... rendes... és...
 TITI (*Provokál*) És?..
 GABÓ És jó haver!... Klassz srác...
 TITI Fiú meg lány???
 GABÓ Fiú meg lány! Na és?
 TITI (*magabiztosan*) Én már szerelmes lennék belé!
 GABÓ Micsoda?
 TITI Én minden fiúba szerelmes tudok lenni!... Ha akarok!
 GABÓ Csak úgy???
 TITI Hát, csak hogyan?
 GABÓ Te nem vagy normális!
 TITI (*kihívó*) Szerelmes legyek a Galába?
 GABÓ A Galagonyába?
 TITI Na, ugye? Féltékeny vagy!
 GABÓ Féltékeny? Én?

TITI Igen, te! Hiába adod az ártatlant! A vak is látja, hogy fülig szerelmesek vagytok egymásba!
 GABÓ Te tiszta hülye vagy!
 TITI (*gúnyjal*) Na, persze! Mert arra lakik! A Bubó is arra lakik! Miért nem azzal jársz?
 GABÓ Semmi közöd hozzá!
 TITI Az ártatlanság! Csak azt ne mondd, hogy a kezedet se fogta meg!
 GABÓ De mondom! Igenis, még a kezemet se fogta meg!
 TITI (*elámul*) Tényleg???
 GABÓ Tényleg!
 TITI (*túlzott önbizalommal*) Az enyémet már megfogta volna!
 GABÓ Az lehet, de én nem vagyok te!
 TITI (*kacéran*) Kipróbáljam?... Fogadjunk, hogy...
 GABÓ Nem érdekel! Hagyj békén!
 TITI (*főlényes*) Na ugye, hogy féltékeny vagy!? Ne félj, nem csábítom el a... Giligalagalagonyácskádat!
 GABÓ Pukkadj meg! (*Felkapja a holmiját és elviharzik*)
 TITI (*sértődötten kiabál utána*) Én pukkadjak meg?... Te pukkadozol, mert félted a... (*Magában dohog, elégedetten*) Hogy ez milyen szerelmes?!

2. kép: A téren - délután

Gala téblábol, hintázik a korláton, vár

TITI (*jön, megöriül a fiúnak*) Helló! A Gabót várod?
 GALA A Gabót?! Nem.
 TITI Azért, mert **az** nem jön. (*Mellé telepszik*) Akkor kit vársz?
 GALA Senkit.
 TITI Senkit? Akkor azt is mondhattad volna, hogy... engem.
 GALA Miért mondtam volna?
 TITI Csak!... Ugyanis a fiúk ilyeneket **szoktak** mondani!
 GALA Hogyhogy **szoktak**?
 TITI Például... ha udvarolni akarnak!
 GALA (*epés*) Na és ki akar itt udvarolni?!
 TITI (*kacér*) Te nem akarsz?
 GALA Képzeld: nem!
 TITI A Gabónak se?
 GALA Hagyj békén a Gabóval!
 TITI Jó. Békén vagy hagyva! (*Szünet után hirtelen ötlettel*) Te! Meg mered fogni a kezemet!
 GALA Mi bajod van?
 TITI (*nyújtja a karját*) A kezemet!... Meg mered-e fogni?
 GALA Miért?
 TITI Csak. Mert - általában - a fiúk nem merik megfogni a lányok kezét.
 GALA Miért ne mernék?
 TITI Hát, mert nem merik, és kész. Na? Ugye, te se mered?
 GALA (*elkapja a lány karját*) Tessék!
 TITI (*felszisszen*) Nem ott!... Itt... a kezemet. (*Mikor a fiú megfogja a kezét, kacér kíváncsisággal*) Naaaaa?
 GALA (*érezetlenül*) Most mi van?
 TITI (*lehervad*) Semmi!... Ne szorítsd, jó! Engedd el! (*Csönd után*) Jössz fürödni?
 GALA Nem.
 TITI Akkor én megyek. (*Nem mozdul*)
 GALA Menj.
 TITI Jó! Megyek is! (*Leül, hintázik*)
 GALA Még mindig itt vagy?
 TITI (*ránéz, csalódottan*) Lehet, hogy nem is mindegyikbe...
 GALA Mit motyogsz?
 TITI Semmit. (*Elszántan szembefordul a fiúval*) Akkor hát... szevasz! (*Várakozva néz rá*)
 GALA (*csúfolva utánozza*) Akkor hát... szevasz!
 TITI Szevasz! (*Vállrándítva, kelleetlenül elindul*)
 GALA (*utána szól*) Héééé, nem arra van a tó!
 TITI Na és? Meggondoltam magam! (*Még egy kísérlet*) Te nem?
 GALA Képzeld: nem!
 TITI Ha nem, hát nem... Szia! (*Végleg el*)

Gala meglátja a közeledő Zazit, zavarát palástolva igyekszik közömbösnek látszani. Másfelé néz

ZAZI *(jön, az egyik szandálja a kezében, a kavicsot rázza ki)* Szia... ö... ö...

GALA *(zavartan)* Szevasz...

ZAZI Te vagy az a... izé... Várj, ne mondd meg!... Na!... Itt van a nyelvemen... na... A rózsabogyó másik neve...

GALA Nem rózsabogyó... Galagonya... De különben Gyula a nevem.

ZAZI Jössz a tóhoz?

GALA Mehetek éppen. *(Indulnak)*

ZAZI Nézd csak! Itt is van fagyi? Jé, piztácia! Szereted a piztáciát?

GALA Nem... nem tudom...

ZAZI Irtó finom!... Van nálad pénz? Csak kölcsönbe!

GALA *(készségesen indul)* Hány gombócot?

ZAZI Kettőt!... Tiszta piztáciát! Az a kedvencem!... *(Utána kiált)* Lehet három is! Holnap megadom! Istenbizony!

GALA *(hozza a fagyit)* Tessék! Ez a...

ZAZI Tudom, a zöld. Kösz! Imádom... A tied milyen?

GALA Csoki és vanília.

ZAZI Ez jobb! Megkóstodod? Kicsit kesernyés, mint az az izé... a barackmag belseje. De isteni! *(Kínálja)* Na, csak egy nyalást! *(A fiú belenyal)* Milyen?

GALA Iste... *(kijavítja)* finom

ZAZI És a tied? Belenyalhatok? *(És belenyal)* Jó, de ez... Holnap hozom...

GALA *(esetlenül)* Nem kell...

ZAZI Nézd csak, hogy felhősödik!

GALA Lehet, hogy eső lesz.

ZAZI Azért lemegyünk, ugye?

GALA És ha esik?

ZAZI Nem baj... Most nem akarok hazamenni!... Jössz?

GALA Mehetek. *(A fagyit nyalva elmennek)*

BUBÓ *(jön, meglátja kint Titit)* Titi! Helló! Gubacsot nem láttad?

TITI *(beszalad)* Nem. Azt várod?

BUBÓ Nem, csak úgy...

TITI Valaki mást?

BUBÓ Nem várok senkit. *(Leül)*

TITI Én se. *(Leül Bubó mellé)* Nem baj, ha meglátnak?

BUBÓ Kicsoda?

TITI A többiek! A srácok!... Tudod, milyenek?!

BUBÓ Mit látnak meg?

TITI Minket. Téged meg... engem. *(Kacéran)* Veled!

BUBÓ *(nem érti)* Na és?

TITI Azt hiszik majd, hogy... hogy te meg én!... Érted?

BUBÓ Te hülye vagy?!

TITI *(provokál)* Miért? Nincs itt senki? Csak mi... ketten!

BUBÓ És aztán?

TITI Majd cukkolnak, mint a Galát meg a Gabót! Nem bánod?

BUBÓ Ugyan! Hülyeség!

TITI Mi??? A Galagonya meg a Gabó?

BUBÓ Az is.

TITI Pedig igaz! Mindenki látja!

BUBÓ Ki az a mindenki? Én is mindenki vagyok, mégse látom!

TITI Mert vak vagy! Mert téged nem érdekelnek a... a...

BUBÓ Na?

TITI *(kihívó)* A nők! Pedig már nem vagy gyerek!

BUBÓ *(sommázza)* Marhaság! A lányok mind... *(Elhallgat)*

TITI Hülyék!... Mondd ki!... Na, mért nem mondod?... Hülyék!... Mind ezt mondjátok!... Aztán pedig...

BUBÓ Hagyj békén! Nem érdekel a süket dumád!

TITI Úgy? Süket duma?... Azért, tudod, nem hittem, hogy... hogy ilyen vagy!

BUBÓ Pedig ilyen vagyok!... *(Kíváncsi rá)* Na, milyen?

TITI Ilyen... ilyen... *(nagyon sértőt akar mondani)*... dedós!

BUBÓ És te?... Szédült csibe! Pedig még a tojáshéj is a hátulján!... *(el)*

TITI *(kiabál utána)* Aki mondja! Akkor is dedós! *(Magában dohog)* A kis hátulgombolós! *(A szatyrában matatva kezébe akad a kabalája, megsimogatja, megigazítja a masniját.)*

Majd észreveszi a földre rajzolt ugróiskolát, mindent elfeledve kiugrabugrál a színpadról)

3. kép: A vízparton

ZAZI (*jön Galával*) Akarsz fürödni?

GALA Nem.

ZAZI Én sem. Inkább napozzunk! Ameddig egyáltalán süt a nap.

GALA Jó, napozhatunk. (*Vetkőznek*)

ZAZI (*mosolyog*) Ne félj, nincs itt a napolajam! (*A fiú elkomorodik, Zazi engeszteli*)
Haragszol?

GALA (*kínban*) Ááá!

ZAZI (*váratlanul*) Igaz, hogy te... meg a Gabó?... Hogy együtt jártok?

GALA Mert arra lakik.

ZAZI Ja? Különben a Titi mondta. (*Szünet után*) Te, Gala!... Miért nem mertél bekenni napolajjal?

GALA Mit tudom én!

ZAZI Akkor meg miért mondtad?

GALA Mit tudom én?

ZAZI Most meg miért pirulsz? Vigyázz, kiborul a fagyid! Megfogjam? Nyalhatok belőle? Az enyém már elfogyott.

GALA Neked a lom.

ZAZI Kösz! (*Szünet után*) Tényleg undok voltam délelőtt!

GALA Ugyan...

ZAZI Utálatos! A Gabó is mondta... De tudod, amikor mondták a lányok, hogy jönnek a srácok, azt hittem, hogy tényleg... hogy... Már ne is haragudj!... Hogy igazi... Szóval, nem gyerekek! Érted?

GALA Persze.

ZAZI De... fürödni se jöttél!... Megsértődtél?

GALA Hagyjuk már ezt!

ZAZI Jó, hagyjuk... (*Nézi az eget*) Lesz eső, mit gondolsz?

GALA Lehet!... Majd bemegyünk a vízbe.

ZAZI És ha dörög, meg villámlik? Itt nem szokott?

GALA Dehogynem. Nyári zivatar.

ZAZI Én nagyon félek a villámlástól! Te nem?

GALA (*kis gondolkodás után*) Anyu mindig hozzám bújjik olyankor... mert apu cukkolja... Jó egy bátor férfi... mondja az anyu...

ZAZI (*huncutan*) Én is hozzád bújjak?!... Már megint elpirultál!...

GALA (*zavartan*) Dehogy!

ZAZI (*váratlanul*) Egyszer a színházban bekapcsoltak valami szerkentyűt és csak úgy ömlött az eső az egész színpadon!

GALA Milyen darabban?

ZAZI Nem tudom! Nem előadás volt, csak záporpróba. Tudod, a tűzoltóberendezést próbálták. De égtek a lámpák... és a fény is meg az eső is csak zuhogott, zuhogott! (*Nagy átéléssel mesél*) Szébb volt, mint az igazi színház! Képzeld csak el, ott táncolni... csurom vizesen,... mezitláb... szédülten a fényben és esőben...

GALA (*sután*) Te is színésznő leszel?

ZAZI Dehogy!... Te nem szeretnél?

GALA Mit?

ZAZI Táncolni!... Pörögve táncolni... még ha dörög, villámlik is!... Mi?

GALA Még nem próbáltam.

ZAZI Én se! De félelmesen gyönyörű lehet! Az ég dörög, villámlik... az ember fél, remeg... de mégis pörög-forog-szédül! Az eső meg a fény pedig csak zuhog!... Haláli lehet! Nem?

GALA (*esetlenül*) Biztosan.

ZAZI Te nem félnél, ugye? Ha igazi vihar...

GALA (*ráhagymá*) Hááát... (*Aztán nagyon őszintén*) Fenét nem! Tudod... én tudom, hogy anyu csak azért mondja,... mert tudja, hogy én is... hogy én még jobban félek...

ZAZI Tudja?

GALA Hát persze.

ZAZI (*hirtelen indulattal*) Akkor meg miért mondja?

GALA Miért?... Hát, hogy...

ZAZI Miért kell mindig mást mondani?... Mindig mindenki mást... mint...

GALA Hááát, csak, hogy ne féljek...

ZAZI És akkor tényleg nem?

GALA Dehogyis nem... csak úgy teszek, mintha nem...

ZAZI (*keserű indulattal*) Úgy tesztek!... Úgy tesztek!... Mindig mindenki csak úgy tesz!... De miért kell úgy tenni?!

GALA (*nem érti*) Miért?... Nem ártok vele senkinek!... Nem igaz?

ZAZI Senkinek!? És elhiszik?

GALA Kicsoda?

ZAZI Például a srácok.

GALA (*vállat von*) Nem is tudják! Nem gondolják, hogy azért megyek haza, ha jön a vihar... Meg a hintázáskor is... azt hiszik, hogy csak úgy... nem szeretek...

ZAZI Hintázás? Ott is félsz?

GALA (*restelkedve*) Nem... vagy mit tudom én... Szédülök... Vagy lehet, hogy egyszerűen nem szeretek... Csak amikor egyedül...

ZAZI Egyedül? Egyedül nem félsz?

GALA Dehogynem... Csak akkor nem látják! A toronyba is felmentem már egyszer, mikor egyedül voltam!

ZAZI A toronyba?

GALA Hát. A templomtoronyba.

ZAZI Miért?

GALA Csak... hogy kipróbáljam... Én is kipróbáljam.

ZAZI És akkor nem féltél?

GALA Persze, hogy féltem... Meg szédültem is...

ZAZI És mégis?

GALA Mégis.

ZAZI Akkor meg miért nem mész fel máskor is? Mikor a többiek?

GALA Miért menjek?

ZAZI Hogy lássák... Azok is lássák!

GALA Miért lássák? Én úgyis tudom, hogy fölmegyek. Még ha félek vagy szédülök is, akkor is... Nem?

ZAZI De.

GALA Úgy könnyű fölmenni... vagy valamit csinálni, ha valaki nem fél! Annak könnyű! Nem igaz?

ZAZI (*elgondolkozva*) Te, Galagonya!... Te másnak is,... másoknak is elmondod ezeket?

GALA Ugyan!... Kinek mondanám?

ZAZI Akkor most nekem - miért?

GALA (*zavarban*) Mit tudom én!

ZAZI És a Gabónak? Annak elmondtad?

GALA Miért mondtam volna? Nem beszélünk ilyenekről... Senkivel.

ZAZI (*önmagának*) Persze... Senkivel.

GALA (*kis szünet után*) Inkább leírom.

ZAZI (*felélénkül*) Tényleg? Verseket?

GALA Meg naplót.

ZAZI Milyen verseket? Szerelmeseket?

GALA (*pirulva*) Áááá!

ZAZI Szerelmeseket nem is szoktál?

GALA (*zavarban van*) Csak... néha...

ZAZI A Gabóról?

GALA Ááá!... Nem lányról... Csak úgy...

ZAZI Mondj el egyet!... Naaa!

GALA Neeem! Nem is tudom kívülről...

ZAZI Én csak a szerelmes verseket szeretem!... A szép, szomorú szerelmes verseket!... Tényleg, miért van az, hogy a szerelmes versek mindig szomorúak?

GALA Azért nem mind...

ZAZI De amik szépek, azok szomorúak.

GALA Talán azért szépek...

ZAZI Nem tudsz egyet?... Te biztosan tudsz! Mondj el egyet!

GALA (*kínban*) Szerelmeset?

ZAZI Persze! Szép, szomorú szerelmeset!

GALA Nem is biztos,... hogy tudom végig...

ZAZI Nem baj! (*Kérleli*) Naaa!

GALA Hát jó...

Én nem tudom mi ez, de jó nagyon,
Elrévedezni némely szavadon,
Mint alkonyég felhőjén, mely ragyog
És rajta túl derengő csillagok.
Én nem tudom mi ez, de érzem,
Hogy megszépült megint az életem,

(GALA) Szavaid selyme szíven símogat,
Mint márciusi szél a sírokat.

ZAZI *(szünet után)* Na ugye, hogy szomorú! Te írtad?

GALA *(zavarban)* Nem is így kezdődik... de nem jut eszembe...

ZAZI Nem baj. Azért szép. Te írtad?

GALA Dehogy!

ZAZI Te költő leszel? *(Hirtelen)* Nézd, már esik is. Ilyen hirtelen!

GALA *(felugrik)* Nyári zápor! Gyerünk a vízbe!

ZAZI Ne! Inkább táncoljunk! Táncoljunk az esőben! Jó? Na, gyere!

GALA *(húzódóva)* Táncol... ni? *(Mentőötlettel)* De a ruhák...!

ZAZI *(már pörög)* Dugd a szatyromba! Az műanyag! Jaj, de isteni!... Galaaa!... Hideg is és meleg is!... Irtó klassz! Olyan borsóztatóóó!... Gyere már!... Galagonyaaaa!... Szédületes!... Nem félsz?

GALA *(szégyenlősen, esetlenül ő is táncol, forog)* Mitőőől?

ZAZI *(szédülten forog)* Ugye, milyen isteni!... Kár, hogy nem dörög, villámlik!... De így is félelmesen gyönyörű! *(Az önfeledt táncban véletlenül a fiú esetlenül széttárt karjai közé pördül. A testközeltől mindketten megriadva, reszketve, szótlánul merednek egymásra)*

GALA *(hosszú, feszült csend után a kézfejét lassan felfelé fordítva "nézi", hogy esik-e, majd akadozó rekedt hangon)* Már... nem esik...

ZAZI Nem. *(Gyorsan a szatyrához ugrik. Erőltetett élénkséggel)* Szerencsére szárazak a ruhák. *(Szótlánul öltöznek, nem néznek egymásra)* Szép volt a vers!... Kár, hogy rövid...

GALA Van még tovább is... csak az... az tényleg szomorú... De lehet, hogy... nem is szomorú...

ZAZI *(kedvesen kéri)* Elmondod?

GALA Elmondhatom. *(Nem néz a lányra, félig hátat fordítva, a ruhájával babrálva mondja a verset, végtelen egyszerűen, kiszáradt torokkal)*
Én nem tudom, mi ez, de jó nagyon,
Fájása édes, hadd fájjon, hagyom,
Ha balgaság, ha tévedés, legyen,
Ha szerelem, bocsásd ezt meg nekem!

ZAZI *(szünet után, magának)* Jó neked,... Galagonya! *(Hirtelen erőltetett vidámsággal játszik)* Akkor hát, én is táncoltam az esőben! *(Pukedlizik)* Uram,... köszönöm a táncot!... Nem... nem kell, hogy elkísérjen! További jó mulatást! Viszontlátásra, uram! *(Kezet nyújt)*

GALA *(értetlenül bámul, tétován megfogná a lány kezét)* Hová mész?

ZAZI *(gyorsan elrántja a kezét, kifelé köszön)* Helló, Gabó!

GABÓ Ti itt vagytok?

ZAZI Csak voltunk... Nekem mennem kell! Szevasztok! *(Gyorsan indul)*

GALA *(kapkodja a ruháit)* Várj! Én is megyek!

ZAZI *(határozottan)* Nem, Gali, te nem jössz! *(Enyhébben, engesztelve)* Én nem arra tartok... amerre te... Szevasztok! *(Vállára csapva a szatyrot indul. Harsányan visszaszól, de nem néz hátra)* Holnap hozom a pénzt!

GABÓ *(csend után a bámuló fiúhoz)* Megáztatok?

GALA Nem!

GABÓ Pedig esett! Itt nem?

GALA *(elkeseredetten dühös)* Na és, ha megáztunk? Mit törödsz vele?

GABÓ *(nem érti)* Mi van veled, Gala?

GALA Az, hogy... mit mászkálsz utánam?!

GABÓ Éééén?

GALA Talán én? - Én jöttem, hogy *(gúnyosan utánozza)* "megáztatok?"

GABÓ Te meg vagy huzatva! Kijöttem ide a partra, és akkor itt találtalak téged... *(most jön rá)* téged... meg a...

GALA *(támad)* Na és? Van közöd hozzá?

GABÓ *(békíténé)* De Gala!... Galagonya!...

GALA Nem vagyok Gala! Se Galagonya! Van nekem rendes nevem is! Gyula!... Gyula vagyok, érted? Gyula!

GABÓ Jól van, jól van... Gyula! De miért veszekszel velem?!

GALA *(belelovalja magát)* Én nem veszekszem! Csak elegendem van... érted? Egyszerűen elegendem van! Kopj le!... Érted?

GABÓ *(eszébe jut, amit Titi mondott, hogy veszekedéssel kezdődik a szerelem)* Értem! Velem veszekszel!... Galagonya!... éppen velem!

GALA *(kiabál)* Gyula! Neked Gyula vagyok! Érted? Neked Gyula!... És szevasz! *(Elviharzik)*

GABÓ *(ámulva és boldogan)* Persze!... Gyula! Ez tisztára becsavarodott! *(A fiú után kiált)*
Szia, Gyula! Agyaláágyulaaa! *(És forog, boldogan)*

BUBÓ *(jön, meglepődik)* Valami baj van?

GABÓ *(jókedvűen)* Dehogy! Mi lenne?

BUBÓ (*felcsillan a szeme*) Akkor jössz fagyizni? Én fizetem!
 GABÓ Kösz, de nem.
 BUBÓ (*lehervad*) Tudtam!... Tudtam, hogy nem jössz velem!... Te sem jössz!
 GABÓ Mi az, hogy én sem?
 Bubó. Pedig azt mondtad... Ne is tagadd, Gabó,... hogy ha nem ilyen lennék,... akkor ki kel-
 lene találni...
 GABÓ (*nem érti*) Na és?
 BUBÓ (*bumfordi*) Meg, hogy... (*mutatja a fülét*) ez a két izé... a szeksz... izém...
 GABÓ (*nevet*) A szekszepiled!
 BUBÓ (*hitetlenkedik, de jólesik neki*) Na, persze!!!
 GABÓ Persze! Te ezekkel vagy olyan... olyan, amilyen vagy! Érted?
 BUBÓ Na látod! De mégse akarsz velem járni!... Pedig már minden srác csajozik!... És elvégre
 nem vagyunk már dedósok!
 GABÓ Szent isten! Bubó!? Ez most jut eszedbe?
 BUBÓ Miért? Ha már a Gala úgyis... Láttam, hogy összevesztetek!
 GABÓ (*komolyan*) Hát ide figyelj, Bubó! Ehhez a Galának semmi köze. Te pedig... igenis!...
 tök jó vagy nálam! De nem úgy! Érted? Fagyizni meg... (*meglátja kint Titit*) hívd a Titit.
 Biztosan elmenne.
 BUBÓ (*letörten*) Tudom.
 GABÓ Na látod! Azt kell hívni, aki elmegy. És szereti a fagyit.
 TITI (*hallotta a mondat végét*) Én szeretem! Fagyizni mentek?
 GABÓ Csak a Bubó. Nem akarsz vele menni?
 TITI (*kelletlenül*) A Bubóval? (*A fiúhoz*) Jó, de te fizeted!
 BUBÓ (*önérzettel*) Vili! (*Újra próbálkozik*) Gabó,... te biztos, hogy nem?
 GABÓ Szórakozzatok jól, Bubókám!
 TITI (*most jut eszébe*) Te, Bubó!... A lányok!... Azok mind hülyék! Nem?
 BUBÓ Hááát!... Azért... Na, gyere! (*El, Titi boldogan követi*)

4. kép: A téren - másnap

Gubacs és Gala beszélgetve jönnek

GUBACS Ne dadogj, öregem! Becsavarodtál, és kész!
 GALA (*zavarban, de őszintén*) Tudod, én úgy irigyeltem a többieket... Téged is, amikor
 mesélted, hogy... így a csajod,... meg úgy a nőd.
 GUBACS (*főlénnyel*) Egyszer mindenkit elkap a gépszíj!
 GALA Azért nem gondoltam, hogy ez ilyen!... Képzeld, megyek az utcán, és mindenkiről azt
 hiszem - hátulról -, hogy ő az! Szaladok utána... nézem,... mégcsak nem is hasonlít: öreg
 és csúnya!... De most olyan, mintha körbe vele lenne kitapétázva!
 GUBACS (*kajánul*) Na és, volt már valami?... Valami olyan?! Tudod?!
 GALA Mi lett volna?!
 GUBACS (*főlényesen*) Lüke vagy, öregem! Na, ide figyelj! Mondjuk: megigazítod az övet a
 kabátján, mintha megcsavarodott volna, és *véletlenül* ott felejtetted a kezedet! Világos?
 Azután...
 GALA (*letörten*) Nyár van. Nincs rajta kabát...
 GUBACS Akkor meg?... Mindent én találjak ki?!
 GALA (*csendesen*) Nem akarok semmit kitalálni... Igazán nem is akarok semmit,... semmi
 mást,... csak így... körbetapétázva...
 GUBACS Szz, azért nem gondoltam volna, hogy ez a kis csaj így felgombolyít!
 GALA (*nagyon komolyan*) Gubacs! Ugye, a barátom vagy? Azért mondtam el... De megkér-
 lek... szépen kérlek,... ne mondd rá, hogy csaj.
 GUBACS (*ámul*) Miért? Hát micsoda?
 GALA Nem csaj! Te a mamádnak is mondanád, hogy csaj,... vagy mit tudom én, spiné?!
 GUBACS (*zavartan*) Bocs!... De azért disznó szerencséd van, hogy már az elején kiszúrt
 magának ez a... a... na, hát a Gabó!
 GALA (*nem érti*) Hogy jön ide most a Gabó?
 GUBACS Engem kérdezel? Nem te regélsz róla már fél órája?!
 GALA Gabóóó? Ti lükek vagytok! Mindenki azt hiszi... csak mert...
 GUBACS Nam a Gabó???
 GALA Persze, hogy nem!
 GUBACS Hát akkor?
 GALA (*magyarázkodik*) Persze, ti nem gondoltátok... nem gondolhatjátok... Én se hittem
 volna az után... De neked volt igazad, Gubacs, mert tényleg én voltam a hibás,... én
 kezdtem...
 GUBACS (*közbevág*) Kiről beszélsz?

GALA (*pironkodva*) Kiről?... Hát a... Zazi...
 GUBACS (*elképed*) A Zazi???
 GALA A Zazi! (*Gyorsan*) Ahogyan te mondtad, tényleg nem olyan...
 GUBACS (*még mindig nem hiszi*) Te a Zaziba vagy szerelmes?
 GALA (*restelkedve*) Háááát!
 GUBACS (*határozottan*) Az lehetetlen!
 GALA (*önérzetesen*) Hogyhogy lehetetlen?! Én csak tudom!
 GUBACS Az nem igaz!
 GALA De igenis igaz! Istenbizony!
 GUBACS És ő?
 GALA Ki?
 GUBACS Hát a Zazi?
 GALA Mi van vele?
 GUBACS Már tudja?
 GALA (*elbizonytalanodik, széttárja a karját*) Háááát?!... Együtt voltunk tegnap...
 GUBACS (*számonkéri*) Mikor?
 GALA Mondom: tegnap... Délután, mikor az...
 GUBACS Hol?
 GALA A tónál.
 GUBACS És?
 GALA Mit és?
 GUBACS (*türelmetlen*) Mit csináltatok?
 GALA Semmit... Táncoltunk! (*Mesélné*) Képzeld, az esőben...
 GUBACS A Zazival?
 GALA Ühüm.
 GUBACS Te hívtad?
 GALA (*mentegetőzik*) Dehogy! Ő akart...
 GUBACS (*nem hiszi*) A Zazi???
 GALA (*magyaráz*) Az esőben akart táncolni!
 GUBACS (*türelmetlen*) Nem táncolni! A partra! Te hívtad?
 GALA (*riadtan*) Neeem!
 GUBACS Ó?
 GALA Nem!... Csak úgy... találkoztunk, és...
 GUBACS (*gúnyyal*) Csak úgy?!
 GALA Csak! Én itt vártam, amikor...
 GUBACS (*rácsap*) Na ugye?! *Vártad!*
 GALA Nem a Zazit! Csak... (*őszintén*) illetve...
 GUBACS Illetve???
 GALA (*bűnbánattal*) Az az igazság, hogy a Gabó mondta, hogy az ebédért... gondoltam, hogy akkor erre...
 GUBACS A Gabó?
 GALA Ühüm! A Gabó mondta.
 GUBACS (*megnyugszik*) Akkor hát a Gabót vártad.
 GALA (*magyaráz*) Dehogy! Mondom, hogy ő mondta, hogy... a Zazi...
 GUBACS (*elképed*) Szóval mégis a Zazit vártad!
 GALA De csak úgy!... Ő nem tudott róla!
 GUBACS (*tépelődik*) Nem is ment ebédért!? Jött az anyukája!
 GALA Anyukája?
 GUBACS (*határozottan*) Ebédért az biztos, hogy nem volt!
 GALA (*gyanút fog*) Honnan tudod?
 GUBACS Láttam! (*Rájön, hogy elárulta magát*) Azaz... éppen nem láttam...
 GALA Lehet... De a partra... oda jött!
 GUBACS (*letörten*) Egyedül?
 GALA Dehogy... Velem.
 GUBACS (*önmagának*) Nekem azt mondta,... hogy nem ér rá,... mert...
 GALA (*már sajnálja*) Lehet. De nekem... Nem akart hazamenni...
 GUBACS (*hosszú csönd után kitör*) Apám! Te hülye vagy! Ökör! Érted?! Ökör! Bebolondított. Szándékosan magába bolondított az a... a... (*Gyorsan*) Igenis hogy csaj!
 GALA Gubacs, megkértelek, hogy...
 GUBACS Mire? Na!? Akkor is!... És igenis, csaj, csaj!
 GALA (*felindultan*) Nem te mondtad, hogy...
 GUBACS (*elkeseredett dübvel*) Mondtam! Mondtam! Na és azt nem mondtam, hogy bent a vízben... Mikor te a sértődöttet játszottad...? Azt hiszed, te ostoba, azt hiszed, én nem mehettem volna vele... (*gúnyyal*) táncolni?... A partra?... Az esőben?... Azt hiszed?... De én egy ilyen lánnyal... ilyen... ilyen...

GALA (*szinte remeg*) Na, milyen, milyen?...

GUBACS Azt hitte, hogy... mert színész az apja, már mindenki,... minden srác!... Pedig csak az ilyen... ilyen kis hülye... Te... te... Egy ilyen csajjal...

GALA Hallgass! Mert ha a barátom vagy is... És ne mondd többet...

GUBACS Mit ne mondjak?!... Na mit?... Igenis mondom!... mert csaj... igenis... százszor is csaj... Sőt: kurva!

GALA (*rettenetes dühvel nekiront, birkóznak, elkeseredetten ütik egymást*) Te!... Te... agyonverlek... Te hülye!... Te baromállat!

GUBACS Mit akarsz te... te... Pont a Zazit... Éppen te, a Zazit... te kis hülye... Majd én megmutatom... (*A földre tepert Galán térdel, amikor meglátja kint Zazit közeledni egy fiúval. Ütésre emelt karja megáll a levegőben, arca eltorzul, szinte elsírja magát*) Te... te... szerencsétlen hülye! (*Kirohan*)

ZAZI (*a Szemüveges karjába csimpaszkodva jön, vidáman*) Látod, az ott már a... (*Meglátja a földön kuporgó, arcát, fejét karjával takarni igyekvő Galát*) Jé!... Te vagy az, Gala?!... Mit csinálsz itt?!

GALA (*sírással küszködve*) Semmit!

ZAZI Semmit??? Valami baj van? (*Leguggol Gala mellé*) Segítsek?

GALA Hagyj békén!

ZAZI (*zavarában a Szemüvegesnek magyaráz*) Ő a Gala... azaz Galagonya... vagyis Gyula. (*Galához*) Tényleg ne segítsek? (*Megérintené, de Gala elrántja a vállát*) Nem jössz a tóhoz? (*Észreveszi, hogy ostobát kérdezett*)

SZEMÜVEGES (*türelmetlenül*) Hagyd! Gyere!... Látod, hogy...

ZAZI (*kapkodva magyaráz, húzza az időt*) A bandából... a Gala... Képzeld, verseket ír! (*Kedveskedne*) Ugye, Gala? Hogy is van az a... tudod?! Az a szomorú szerelmes?!... Hogyha fáj is hagyom... meg: bocsásd meg nekem...

SZEMÜVEGES (*főlényesen*) Juhász Gyula.

ZAZI Mi van?

SZEMÜVEGES Az írta. Szerelem? - az a címe.

ZAZI Nem baj... Akkor is szép. (*Újra a fiú mellé guggol*) Na, Gala, tényleg ne segítsek?

GALA (*durván*) Menj innen!

ZAZI (*tanácstalanul áll, majd:*) Akkor hát,... szia, Gala! (*Indul, majd hirtelen visszafordul*) Ja! Tartozom neki... Ő vette a fagyit! (*A Szemüvegeshez*) Van nálad pénz? Légy szíves! Három gombóc volt!... Három,... ugye, Gala?... Három...

GALA (*ordít*) Nem kell!!!

SZEMÜVEGES (*tárcájából pénzt vesz ki és azt a fiúnak az arca elé emelt kezébe nyomja*) Kösz! A többi a tied! (*A lányhoz*) Mehetünk?

ZAZI (*tehetetlenül*) Hát... szevasz, Gala! (*Elindulnak, mégegyszer visszafordul*) Tényleg nem jössz?

SZEMÜVEGES Menjünk már! (*Mindketten el*)

GALA (*Tehtetlenül, megalázva, hangtalanul zokogva kuporog a földön. Arcán szétmázolja az orra vérét. Összeszorított markát messzire eltartja magától, égeti a pénz. Fogai között sziszeg*) Csaj!... Csaj!... Igenis csaj!... Kurva!

5. kép: A parton

Bubó egyedül ül a parton, mellette női holmik

PETTYI (*jön*) Mit csinálsz itt?

BUBÓ Látod!

PETTYI Jössz úszni?

BUBÓ Nem.

PETTYI Miért?

BUBÓ Csak.

PETTYI Jaaaa? (*Le akar ülni az egyik törülközőre*)

BUBÓ (*elrántja a ruhákat*) Miért kell összegyűmöd!? Nincs elég hely?

PETTYI A tied?

BUBÓ Az enyém? Lüke! (*Mutatja, hogy női holmik*)

PETTYI Kié?

BUBÓ Nem mindegy!? (*Győz a büszkeség*) A Titié. De én vigyázok rá!

PETTYI (*sajnálkozva*) Muszáj?

BUBÓ Miért volna muszáj? Megkért rá, és kész!

PETTYI (*csodálkozik*) És te ezért nem mész fürdeni?

BUBÓ (*főlényes*) Na és?! Nem is akarok!

PETTYI (*utánozza Bubót*) A lányok mind hülyék!... Te mondtad! Vagy nem?

BUBÓ Na, most már kopj le! Mit értesz te a... a nőkhöz!

PETYI (*ámul*) Kikhez?

BUBÓ A nőkhöz!

PETYI De te... te értesz! Mi?

BUBÓ Tűnés innen, de gyorsan!

PETYI (*komótosan levetkőzik, gondosan lerakja a ruháit; gúnyosan*) Hé! Kabinos! Erre is vigyázzon! Gondosan!

BUBÓ (*felugrik, Petyi után szalad, de az beugrik a vízbe*) Na megállj, te... te!

6. kép: A téren - másnap

A két fiú először találkozik egymással a verekedés óta. Restelkedve, nehezen indul a beszélgetés. Nem néznek egymásra

GUBACS Helló!

GALA Szia!...

GUBACS Vársz... (*elakad*) valakit?

GALA Kit várnék?!

GUBACS Azért, mert... nem jön. (*Nyomatékkal*) Ma se. (*Megmagyarázza*) Nincs itthon.

GALA (*gyanakvó*) Honnan tudod?

GUBACS Tudom.

GALA Mondta?

GUBACS (*bavallja*) Láttam... Elutaztak, na.

GALA (*óvatosan*) A... Gézapuval?

GUBACS (*megérti*) A... szemüvegessel.

GALA (*megjátszott fölénnyel*) Na és?! Kit érdekel!?

GUBACS Senkit... Csak mondtam.

GALA (*szünet után*) Tegnap sem volt.

GUBACS Tegnap sem.

GALA (*számon kéri*) Honnan tudod?

GUBACS (*nyugodtan*) Ahonnan te!

GALA Ja?! (*Ő is megnyugszik*)

GUBACS (*hosszú hallgatás után*) Haragszol?

GALA És te?

GUBACS (*Gala arcát nézi*) Már nem látszik. Pedig vérzett.

GALA Á, csak az orrom. Máskor is szokott. (*Hosszú szünet után, nagy elszánással*) Gubacs! Te már ugye... voltál már... máskor is. Igaziból... Szóval... éreztél már ezt... (*elakad*)

GUBACS (*gondolkodás után*) Hát,... persze...

GALA (*nagyon őszintén*) És mindig ilyen ez? Én azt hittem, ha valaki tényleg... nem csak úgy,... az nagyon jó lehet!... Az csak jó és szép lehet... és nem ilyen! Miért van ez, Gubacs?!

GUBACS (*bumfordin*) Miért?... Miért?... Mit tudom én!

GALA (*hirtelen*) Te, Gubacs! Te csókolóztál már?... Úgy igaziból?... Lánnyal?

GUBACS (*kínban*) Most mit faggatsz?!

GALA (*már erőszakosan*) Nem faggatlak, csak kérdezem! Te mondtad, hogy így meg úgy a csajok?! Nem te mondtad?!

GUBACS (*morog*) Mondtam, mondtam! Na és? Mondani mindent lehet!

GALA (*csalódott*) Mindent?

GUBACS (*támadva védekezik*) Te is mondtad, hogy bekennéd a hátát! Aztán meg...! Nincs igazam?

GALA (*letörten*) De.

GUBACS (*dohog*) Mondtam! Na és? Kinek ártott?... Mondja az ember, ha nem is igaz... csak szeretné... Mondja, mert az olyan menő...

GALA Ami meg igaz, arról olyan nehéz beszélni...

GUBACS Na látod?! Talán neked nincs, amit senkinek,... még a legjobb barátodnak sem...?

GALA De... de van.

GUBACS És ez már hazugság? Vagy az, hogy nem vagy őszinte? Fenét! Csak van, amit magadnak se... Mert ha rágondolsz, már akkor is... elpirulsz...

GALA Persze, mert olyan csúnya, olyan disznó lesz, ha kimondjuk.

GUBACS (*önmagát is győzködi*) Pedig nem is disznó... nem is kellene szégyelni... csak egyszerűen nem vagyunk már gyerekek...

GALA (*őszinte ámulattal*) Te honnan tudod ezeket?

GUBACS Honnan? Tudom, és kész!

GALA Jó neked... Öregebb is vagy...

GUBACS Mennyivel? Csak pár hónap...

GALA Hát ez az.

GUBACS Egy fenét! Mondták!... Nekem is úgy mondták.
 GALA (*támad*) Na látod! Mondták! Neked is. De én hiába kérdezlek!...
 GUBACS Mert faggatsz!
 GALA Nem faggatlak, csak kérdeztem, hogy csókolóztál-e!
 GUBACS (*megadja magát*) Csókolóztam,... na!
 GALA (*elámul*) Tényleg?
 GUBACS Vagy... mit tudom én!?
 GALA Most igen, vagy nem?... Tudod, a barátom vagy!
 GUBACS (*kínban*) Ha az egyáltalán az volt!
 GALA (*nem érti*) Hogyhogy? Azt nem lehet tudni?
 GUBACS (*nagy elszánással mesélni kezd*) Nnna! Suli után a táborban - a nemzetköziben - volt egy kis francia csaj... Azt mondta: úgyse látjuk többet egymást az életben, vegyünk érzékeny búcsút!... Hát egye fene, vegyünk!
 GALA (*izgatottan*) És?
 GUBACS (*kedvetlenül*) Vettünk.
 GALA Csókolóztatok?
 GUBACS Nem volt abban semmi, de semmi érdekes!
 GALA Neeem? Hát akkor?..
 GUBACS (*már megállíthatatlanul kibeszéli magából*) Nem is az volt a baj!... Hanem, tudod, volt ott egy másik is. Magyar. Te, én nem tudom, de azzal mindenről lehetett beszélni! Jobban, mint a srácokkal... Nem gondoltam én semmit, hogy szerelem... meg ilyesmi, csak egyszerűen jó volt vele! Pedig még a kezét se... Illetve... (*Elhallgat*)
 GALA Na?!
 GUBACS Egyik túrán lemaradtunk. Csak mi ketten. Semmi: csak úgy beszélgettünk. És egyszer csak - segíteni akartam, mert csúszott a hegyoldal - és csak nézzük... (*eljátssza*), hogy jó, fogjuk egymás kezét!
 GALA (*izgatottan*) A kezét!
 GUBACS (*el is játssza*) Akkor... megcsúszott, és zsupsz, belém szaladt... egyenesen belém! (*Kiszáradt torokkal, átélve mesél*) Tetőtől talpig... érted?... Te... öregem!... Csak egy trikó volt rajtunk... meg egy rövidnasztró... és... a combunk is... minden porcikánk végig... Érted?... Nem mertünk megmozdulni... Csak egy pillanat volt... de... Hű, öregem, te nem tudod, hogy milyen hosszú is az egy pillanat!
 GALA De... de tudom!
 GUBACS Aztán szóltak neki, és elszaladt... Én haragudtam rájuk, pedig igaziból örültem... Mert nem tudtam, hogy mi lehet ezután...
 GALA És mi lett azután?
 GUBACS (*keserűen*) Mi? Kiröhögött! Ő is röhögött, mikor a francia csaj! Hogy, pedig túlkoros is vagyok, de biztosan valami baj van... És igazuk volt.
 GALA Miért volt igazuk?
 GUBACS Akkor még én sem tudtam. Csak amikor már... szóval a dobantás után.
 GALA Micsoda után?
 GUBACS Még nem meséltem? Dobantottunk! Leléptünk otthonról egy hülye sráccal!... Nem érted? Meglógtunk!
 GALA Meglógtatok???
 GUBACS (*nevetve mesél*) Előbb öngyilkosok akartunk lenni. Öregem, még a temetésünket is elterveztük! Mindenki bög, sajnál...
 GALA Most hülyéskedsz?
 GUBACS (*józanul*) Á, tényleg hülyeség! De, tudod, zrí volt otthon is... meg, hogy úgysem lehet majd gyerekm,... meg minden... A srác elcsórta az apja pénzét, és fel a nyúlcipőt!
 GALA (*ámulattal*) Nahát!
 GUBACS (*már humorizál*) Az egyik állomáson felszáll ám két zsanu! Képzelheted, hogy tele lett a gatyánk! Pedig nem is minket kerestek.
 GALA Nem kerestek?
 GUBACS Akkorra már visszajöttünk. "Véget értek Lekvár Pisti kalandjai." Ezt a Zoli bá mondta. De nem csúfolásból, mint a többiek...
 GALA Ki az a Zoli bá?
 GUBACS Az oszim. Volt. Tanár. De egyáltalán nem olyan, mint az igazi tanár! Te! Azután már annak mindent el lehetett mondani! Mindent! Érted?
 GALA A franciát is?
 GUBACS Meg a magyart is. (*Szégyenkezve*) Orvoshoz is ő vitt el.
 GALA Orvoshoz? Miért?
 GUBACS (*kínban*) Hát,... mondtam! Azt hittem, hogy én..., hogy nekem soha... Pedig csak egy kis műtét... izé... Tudod?
 GALA (*fogalma sincs róla*) Persze.... Fájt?
 GUBACS Ááá! Csak irtó ciki volt... Az ember... izéjét...

GALA (*most érti meg*) Jaaa!

GUBACS (*megkönnyebülten*) Na, most már tudod! (*Hosszú szünet*)

GALA (*a csendben elhatározza magát*) Te! Én is elmeséljem?

GUBACS Mit?

GALA (*dicsekedve*) Hogy... csókolóztam... Én is.

GUBACS (*meglepett*) Teee? Na nézd, a kis ártatlan!

GALA (*nagy elszánással mesél*) A Béci, az osztályunkból, pedig ilyen nagy lapát füle, rezes orra volt, tisztára, mint a Bubó, csak az még kese is. De minden lányt végigcsókolt! Érted? Csak úgy odarohant, és... placcs! Persze, táblás csokikat adott nekik! Így könnyű, ha boltjuk van, nem?

GUBACS (*meggyőződés nélkül*) Na ja.

GALA Irigyeltük irtóra! Gondoltam: na, majd én is! A Valiék akkor költöztek oda, velünk szembe. Megbeszéltem az öccsével, és este nem ment be. Elbújt. Én meg ott ültem a hintán, és vártam. Jön ám a Vali! (*Utánozza a hangját*) Hol a Laci? Gyere ide, megsúgom. És amikor egészen közel hajolt, hirtelen megcsókoltam!

GUBACS (*szurkolva*) A száját?

GALA A haját. A füle mellett. Hát, istenem, oda sikerült!

GUBACS Pofon vágott, mi?!

GALA Fenét! Megkérdezte: akkor hol van? (*Bizonygatja*) Csak nézett rám, ilyen nagy volt a szeme a szemüvegben! És csak simán megkérdezte!

GUBACS Az anyját!

GALA Én meg elkotródtam. Lelombozódva... De majd az iskolában! Elvégre, mégiscsak csókolóztam! De semmi. A Vali nem dicsekedett vele... A Laci, pedig még figyelmeztettem is, hogy el ne mondja, és a hülye tényleg nem mondta el! Erre este a kocsmá falába egy marha nagy szívbe belevéstem a monogramomat meg a Valiét, de akkor sem cikiztek. Észre sem vették.

GUBACS És a Vali?

GALA Elköltöztek. (*Huncutul*) De én azért nem akartam öngyilkos lenni! (*Hosszan hallgatva emésztik az esetet*)

GUBACS (*elgondolkozva*) A Zoli bá azt mondta, hogy dobbantás, öngyilkosság... á, gyerekes hülyeség, mert ha majd nem kabátöv trükkkel,... meg nem azért, hogy egye fene, úgyse látjuk egymást, hanem csak úgy jön magától, hogy muszáj megcsókolni,... meg minden... és még a hajad töve is bizserog...

GALA (*nagyon mélyről*) Te, Gubacs! Nekem bizsergett a hajam töve is.

GUBACS (*óvatosan*) A Vali?

GALA Fenét!

GUBACS A... Zazi. (*Hosszú hallgatás után nagy elhatározással, ünnepélyes pátosszal*) Te, Gala! Úgy döntöttem, én lemondok róla! Legyen a tied!

GALA (*meghatódik*) Az enyém? (*Most jut eszébe*) Te hülye vagy! És a szemüveges?

GUBACS (*főlényesen*) Na és? Kinek számít? A szódásüveg szemüvegével? Láttad, ilyen nagy güli szemei vannak!? Mint egy lónak!

GALA Meg még kancsal is! Láttad? Így néz - keresztbe!

GUBACS (*magára találva játszik*) És ha meg akarná csókolni... placcs, mellé! A fülét, mint egyesek! (*Nevetnek*)

GALA Meg még duplát is lát! Kettő Zazit! És placcs, a kettő közé! Haláli, mi?

GUBACS Na ugye!? Mindent bele, öregem! (*Elszólja magát*) Én úgysem találkozom többet veled.

GALA (*nem veszi észre, elsodorja a játék*) Majd elmondom neki (*színpadi ripacs pózzal, hanggal*): az én nagylelkű, hősszerelmes barátom, vérző szívvel bár, de kilépett az életünkből!! (*Női hangon ripacskodik*) Ah, csak ne csináljon valami meggondolatlanságot!

GUBACS (*rájátszik, "tört" döf a szívébe, összeesik*) Ah! Júliám! Agyó!

GALA (*folytatja*) Ne féltsd őt, Júlia! Lekvár Peti dobbant egy kicsit, majd vigaszt keres a Zoli bá, a csodálatos Zoli bá széles vállain!

GUBACS (*magából kikelve ordít*) Hallgass!

GALA (*megdöbben*) Mi van? A Zoli bának...

GUBACS Megmondtam! Kuss! (*Gala riadtan, kérdően néz rá*)

GUBACS (*megrendülten*) Zoli bá... nincs! Érted?... Nincs!

GALA (*csalódva*) Nincs?... Csak hazudtad?

GUBACS (*keserűen*) Hazudtam?!... Persze?!... Én!? (*Nagy elszánással*) Hát ide figyelj!... Zoli bá... kiugrott a nyolcadikról!... Egy nő miatt! (*Gala döbbenetben bámul. Hosszú, kínos csend után*) Hát ezt add össze, öreg!

7. kép: A vasútállomáson

GABÓ *(jön a jegypénztárból)* Jé, Galagonya! Te is utazol?

GALA *(a sínek közt téblábol)* Hová utaznék?

GABÓ Mit tudom én! Haza!

GALA Dehogy... Te?

GABÓ Én?

GALA Utazol?

GABÓ Persze.

GALA Hová?

GABÓ Haza. Most mondtam.

GALA És anyukád?

GABÓ Kocsival megy. A Csöndörékkal. Képzeld, nekem a Kiscsöbörrel kellett volna. Mert nem fértünk be... Na, hallod! Én, meg a Kiscsöbör!? Lekéstem! Akarattal lekéstem a kettes vonatot. Most a Kiscsöbör egyedül zötyög hazafelé!... Jó, mi?

GALA *(szórakozottan)* Ühüm.

GABÓ És ti?

GALA Mi?

GABÓ Ti hát?

GALA Mit mi?

GABÓ Ti mikor mentek?

GALA Hová?

GABÓ Haza! Mikor utaztok?

GALA Jaa? Majd apu táviratoz. Ha kész a tapétázás!

GABÓ Hát, mi már megyünk. *(Csend)* Elmúlt ez a nyár is!

GALA Ühüm.

GABÓ Azért jó volt itt! Nem?

GALA Ühüm.

GABÓ Jó kis banda voltunk. Ugye?

GALA Ühüm.

GABÓ Mi van veled? Megkukultál?

GALA Miért?

GABÓ Ühüm, ühüm, ühüm! Mást nem tudsz mondani?

GALA Mit mondjak?

GABÓ *(lemondva)* Semmit! Gyula!... Téged tényleg így hívnak?

GALA Ühü... *(észreveszi magát)*

GABÓ *(szemrehányóan)* Már megint?

GALA Így, persze!... Gyulának!

GABÓ Muris.

GALA Miért?

GABÓ Mert... mert te nem vagy Gyula. Nem olyan vagy, mint egy Gyula!

GALA Miért? Milyen egy Gyula?

GABÓ Hááát,... az olyan más... olyan Gyulás! *(Kint meglátja a fűvőszenekart)* A táborozók mennek... Te tudtad, hogy ezek is intézetisek?

GALA Milyen intézetisek?

GABÓ Mit tudom én!... Mint a Zazi.

GALA Milyen Zazi?

GABÓ Melyik Zazi? Hát a Zazi! Tudod,... a Zazi!

GALA Ja, a Zazi! *(Gyorsan)* Mi van vele?

GABÓ Hogy intézetis. Volt... vagy lehet, hogy már újra...

GALA Micsoda?

GABÓ Intézetben volt. Csak a Gézapuja kivette. A nevére is akarta iratni!... Rendes tőle, nem? Pedig igaziból nem is az apja! Meg - képzeld - nem is színész!

GALA Neeem?

GABÓ Nem hát! Csak tűzoltó.

GALA Tűzoltó?

GABÓ Ühüm. A színházban.

GALA *(magában)* Záporpróba.

GABÓ Mi van?

GALA Semmi! Honnan tudod?

GABÓ A Tusi nénitől. A Kiscsöbör anyjától. Te, az a nő mindent tud. Csak azért jár a piacra, boltba - képzeld, még a misére is, hogy mindenkiről mindent bekuksizzon.

GALA És az honnan tudja?

GABÓ Mondom: mindenhonnan! Meg a barátnőjének a szonszédja a Gézapunak valamilyen rokona! De most összevesztek!

GALA Kicsoda?

GABÓ Hát a Gézapuval az izéje,... a rokona! Mert haragudott rá, hogy az a Zazinak az anyjával... És most igaza lett!

GALA Na, hogy van ez?

GABÓ Figyelj! A Zazi anyja azért nem jött ide velük, mert... mert közben talált egy másik apukát!

GALA És a Zazi?

GABÓ Hazavitte a bátyja!... Vagy lehet, hogy vissza az intézetbe!

GALA A bátyja?

GABÓ Ühüm.

GALA Te láttad?

GABÓ Mit?

GALA A bátyját? A Zazinak a bátyját!

GABÓ (*gondolkozik*) Láttam. Nyalták a fagylatot, és...

GALA (*magában*) Pisztáciát.

GABÓ Micsoda?

GALA Pisztácia fagyit.

GABÓ Te is láttad?

GALA Nem. Na és?

GABÓ Mit na és? Mentek és nyalták.

GALA Milyen volt?

GABÓ Én honnan tudjam? Te mondtad, hogy pisztácia.

GALA Nem a fagyi! A srác! A bátyja!

GABÓ Ja? (*Töpreng*) Hááát... olyan szőkés...

GALA Szemüveges?

GABÓ Szemüveges? Tényleg! Szemüveges!

GALA Én marha! Hülye!

GABÓ Mi van? Gala?

GALA Semmi... Aztán?

GABÓ Nincs aztán. Megették.

GALA És elutaztak? Biztos?

GABÓ Mondom, hogy el! Ha a Tusi néni mondja, mérget vehetsz rá!

GALA A Zazi nem mondta?

GABÓ Mit mondott volna? Hogy na, szevasztok, megyek vissza az intézetbe!? Meg hogy nem is igaz az egész?! A Gézapu nem is színész?!

GALA Akkor meg miért mondta?

GABÓ Miért mondta? Miért mondta? Mit tudom én! (*Hirtelen*) Különben, te, hát nem is mondta! Nem a Zazi, mi mondtuk! A lányok! A Titi!... A Zazi csak nem mondta, hogy nem az!... És ez így most hazugság? (*Gala vállat von. Gabó elgondolkozva*) Én nem védem, de... mikor a Tusi néni mondta, hogy hívjam közénk, mert nem ismer itt senkit... én igazán nem szerettem,... nem akartam... Olyan jó kis banda voltunk! Nem?

GALA De.

GABÓ A Zazi meg nem olyan volt, mint mi!... Nem... nem volt nagyképű, de mégis olyan más!... Velünk együtt ökörködött, de valahogy mégis... Féltem, hogy a banda,... hogy majd...

GALA (*magában*) Hoyg történik valami!

GABÓ Na ugye!... És... (*őszintén aggódva*)... és történt?

GALA (*csendesen*) Nem! Semmi.

GABÓ (*megkönnyebült sóhajjal*) Én sajnálom a Zazit. Te nem?

GALA (*kitér a válasz elől*) Hol lakik?

GABÓ A Zazi?

GALA Ühüm.

GABÓ Pesten, nem?... Gondolom, Pesten!

GALA Te nem tudod?

GABÓ Nem. (*Most jön rá*) Még a nevét sem! Az igazit... (*Hallgatnak*) És az én nevemet?... Azt sem tudod, mi?

GALA Nem.

GABÓ Na látod! És a többiekét sem! Majdnem egy nyáron át, és... Pedig lehet, hogy többet soha... Mi jövőre biztosan nem ide jövünk.

GALA (*csendesen*) Mi sem.

GABÓ Azért kíváncsi lennék majd... (*Hirtelen*) Jaj, itt a vonat... elbeszélgettük az... hol a jegyem...na, hová tettem..., jaj, megvan.

GALA (*hirtelen*) Majd írok, jó? Írhatok?

GABÓ (*örül*) Persze!

GALA (*megrészegül az ötletétől*) De válaszolsz?

GABÓ Persze, hogy válaszolok! *(Zavarban van, mert nem tudja, hogyan búcsúzzon)* Hát akkor,... Gala... Gyula... Nekem most... Akkor én most fölszállok, jó?
 GALA *(gyorsan)* Ha hazamegyünk, azonnal írok! Jó?
 GABÓ *(már a vonat lépcsőjéről)* Persze, hogy jó! Szevasz, Galagonya! *(A lány eltűnik a vonatban a felszállók között, már csak a hangját halljuk)* Gala!... Galagonya!... Milyen Gyula vagy?... A nevedet... Gyula!... A nevedet meg a címedet!...
 GALA *(egyszerre kiabál a lánnyal, kétségbeesetten szalad a "színpad elején elhúzó" vonat mellett)* Gabóóóó! Nem tudom a címedet!... A nevedet sem!... A címedet!... Gabó! Átkozott zene!... Gabó!... Az én nevem Beszedics! Hallod?... Nyárfa utca!... Beszedics!... Gabó!... *(Közben vidáman pattog a fűvőszene. Majd hirtelen csönd)*

8. kép: Az utcán, majd Galáék nyaralója előtt

ANYA *(csomagokkal, szatyrokkal jön)* Te vagy az, Gyuszkó? Engem vársz? Vedd el legalább ezt a két szatyrot! Bevásároltam otthonra, ami itt olcsóbb! Ja, táviratozott apu, kész a tapétázás, holnap mi is...
 GALA Anyu! Hányszor lehet egy lakást kitapétázni?
 ANYA Vigyázz, óvatosan, tojás van benne! Össze ne törd! Nézd, már megint nyakunkon az eső! Lépünk ki, mert még elázunk hazáig! Mit kérdezel?
 GALA Hányszor lehet kitapétázni...
 ANYA Na, tessék! Már esik is! Én nem tudom, hogy milyen hely ez, felhő sincs, de zuhog, dörög! Ott az ernyő abban a szatyorban! Mi van a tapétával?
 GALA Hányszor lehet újra tapétázni?
 ANYA Miért kellene újra tapétázni? Vedd már ki, ne szerencsétlenkedj! Örülj, hogy kész! Így is ráment ingünk-gatyánk, pedig az apád csinálta.
 GALA De ha mégis újra akarjuk?
 ANYA Dehogy akarjuk! Nyisd ki már, mert... A ruhák is kint vannak! Siess! Már csak ez hiányzott! Villámlik is!
 GALA De ha rájöttünk, hogy mégse azt... mégse az az igazi! Akkor?
 ANYA Beszélj ostobaságot! Ne válogasson, akinek nincs pénze! *(Egy nagy villámlásra)* Jaj! Bujj ide, mert...
 GALA *(kiabál a mennydörgésben)* De lehet, anyu? Egyáltalán lehet?
 ANYA Persze, hogy lehet, az iskoláját ennek az időnek! Csak győzd pénzzel, mindent lehet!
 GALA És hányszor?
 ANYA Mit hányszor?
 GALA Újra tapétázni!
 ANYA *(közben hazaértek a nyaraló elé)* Mit tudom én... ronggyá áznak a ruhák a kötélén, te meg idétlenségekről faggatsz! Jaj, kisfiam, dörög, villámlik, gyere gyorsan, bezárjuk az ajtót!
 GALA *(nem mozdul, áll az ernyő alatt, a szakadó esőben)* De ugye, anyu, biztos, hogy lehet?!
 ANYA Mondtam már, de arra ráfizetsz! *(Már az ajtóból kiabál)* Kisfiam! Gyuszkó! Mit csinálsz? Tudod, hogy félek!... Gyere már!... Gyula!... Megbolondultál?... Te!... *(Egy nagy villámlásnál bezárkózik)*

Gala konokul áll a zivatarban. Görcsösen szorítja az ernyőt. Minden villámlásnál összerезzen, de összeszorított szájjal erőt vesz magán, lassan bekeményít. Mikor már arcizma sem rándul, hirtelen eltolja a feje fölül az ernyőt. Először megborzong, majd arcát, mellét nekifeszíti a záporozó esőnek. Végleg eldobja az ernyőt, és most már rezzentelen arccal, győztes mosollyal - csapzottan, ázottan - áll a zuhogó esőben, és fényben.)

KÖZBEN LASSÚ FÜGGÖNY